

30ste zondag door het jaar

*Vandaag het verhaal
van een blinde man,
Bartimeüs, die door
Jezus van zijn blind-
heid wordt genezen*

maar hij moest heel hard roepen om de kring rond Jezus te overstemmen. Toen Hij hem hoorde, riep Hij hem bij zich en hij werd genezen. Het is een wonderlijk verhaal met allerlei kanten, want het is een tekst die volgt op die van de zondag ervoor, waarin de leerlingen op hun donder krijgen over hun kijken naar de toekomst. Een Jeremiatekst biedt achtergrond aan wat het joodse volk hoopte van de Messias. Wat er ook allemaal van uitkomt, je kunt roepen wat je wilt, maar de vraag is niet of God jou hoort maar of jij Hem hoort.

Thema: “Uw Rijk kome”

EERSTE LEZING uit de profetie van Jeremia (31,7-9)
Dit zegt de Heer: 'Jubel van vreugde om Jakob, juich om de heerser der volken; bazuin het rond, prijs God en zeg: de Heer heeft redding gebracht aan zijn volk, aan de rest van Israël. Ik haal hen terug uit het noorden, van het einde der aarde breng ik hen bijeen, ook de blinden en lammen, de zwangere en barenden vrouwen. In dichte drommen keren zij terug. In tranen gingen ze heen; getroost leid Ik hen terug. Ik voer hen naar stromende beken over gebaande wegen waarop ze niet struikelen. Ik immers ben toch Israëls vader, en Efraïm is mijn eerstgeborene.'

TWEDE LEZING uit het evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (10,46-52)
In die tijd kwam Jezus vergezeld van zijn leerlingen in Jericho. Maar toen ze vergezeld van een flinke menigte, weer uit Jericho wegtrokken, zat een blinde bedelaar langs de weg, Bartimeüs, de zoon van Timeüs. Zodra hij hoorde dat het Jezus de Nazarener was begon hij luidkeels te roepen: 'Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij!' Velen snauwden hem toe te zwijgen, maar hij riep nog veel harder: 'Zoon van David, heb medelijden met mij!' Jezus bleef staan en zei: 'Roept hem eens hier.' Ze riepen de blinde toe: 'Heb goede moed! Sta op, Hij roept u.' Hij wierp zijn mantel af, sprong overeind en kwam naar Jezus toe. Jezus vroeg hem: 'Wat wilt ge dat Ik voor u doe?' De blinde antwoordde Hem: 'Rabboeni, maak dat ik

zien kan!' En Jezus sprak tot hem: 'Ga, uw geloof heeft u genezen.' Terstond kon hij zien en sloot zich bij Hem aan op zijn tocht.

OVERWEGING

Het politieke theater in Den Haag, dierbare mensen, is al weer anderhalve maand geleden geopend. De toegang is vrij en de media verzorgen de vertaling van wat politici in het vooruitzicht stellen en wat zij verbergen. Zij beloven allemaal hetzelfde: een samenleving van vrede en rust die de sfeer bepalen en niemand een geldige reden heeft tot klagen. Alle knelpunten in onze samenleving komen in alle partijprogramma's voor, uiteraard met een zeer verschillende visie op de manier waarop beleidsintenties moeten worden aangepakt opdat het koninkrijk der Nederlanden kome.

Dierbare mensen, over wat voor soort rijk gaat het en wat is het verschil met het Koninkrijk van God, – een Rijk waarvoor we dagelijks bidden in het Onze Vader: “Uw Naam worde geheiligt, uw Rijk kome, uw Wil geschiede....” ja, uw Wil geschiede op aarde zoals in de hemel. Geen politiek dus, want ondanks de politieke ambities, zoals het in de hemel is, is het in de wereld niet aan de orde. Geld, goed en macht maken op aarde de dienst uit. En als je meer wilt, dan ben je bij die aardse ambities aan het verkeerde adres, want een onmiskenbare verblinding door eigen ambities bepalen de grenzen.

Het is hier, dierbare mensen, voor ons geen vraag hoe Bartimeüs zijn gezichtsvermogen terugkreeg, want daarover gaat de oogarts, – ook niet of het wonder echt gebeurde want over feiten gaat de historicus. Hier is onze gelovige kijk op het leven een andere, bijvoorbeeld de vraag wat Bartimeüs hoog zat en hij daarom schreeuwde om Jezus' aandacht. Hij is het prototype van de nood waarin toen het gehele volk verkeerde, het volk dat al eeuwen uitzag naar Gods Rijk op aarde, – op aarde zoals in de hemel.

De nood van het volk toen, ... is dat ook onze nood over de toestand op de wereld, in de Kerk en misschien het persoonlijk geloofsleven van u, van de kinderen? Wat verlangen u en ikzelf eigenlijk van God? Wat is voor ons dat Koninkrijk? Wat hopen we persoonlijk van Jezus van Nazareth te krijgen? Wat hebt u

Hem ooit gevraagd? Als je bad voor iets dat niet gebeurde, is dat dan een onverhoord gebed?

Wat komen, dierbare mensen, die vragen in een geloofsleven toch veel voor. Ik denk, dat dat veel te maken heeft met de eeuwige neiging van mensen het leven naar eigen verlangens te organiseren. We bidden dan wel "Uw wil geschiede," maar we denken alleen in het hier-en-nu en niet zoals in de hemel, want het is toch dikwijls per saldo onze éigen wil die op aarde moet geschieden. En in de hemel dan? ... nou ja, dat zien we tegen die tijd dan wel. We horen onze éigen roepstem en die is soms zo hard dat die de roepstem van God overstemt.

Tenminste, dat denk ik. Want we mogen immers niet veronderstellen dat Gods roepstem alleen bij toeval klinkt. Als we die roepstem niet horen, is dat dan onze gebrekkige openheid, – ligt dat aan de kwaliteit van ons luisteren? Met andere woorden: wie hoor je eerder, jezelf of de ander? Als die blinde Bartimeüs alleen maar luidkeels had zitten schreeuwen, had hij Jezus' stem niet gehoord. Maar toen de omgeving hem toesnauwde stil te zijn, riep Jezus hem. Tóen gebeurde het, dat hij alles begon te zien, – te zien van wat hij tot dusver niet zag. Hij was blind, zeg maar verblind door zijn eigen verlangens naar een Koninkrijk naar eigen model, het model van het joodse volk. Is dat voor ons de Kerk, de wereld of een melange van beide? Je kunt roepen wat je wilt, dierbare mensen, maar de vraag is niet of God jou hoort, maar of jij Hem hoort. De leerlingen snauwden Bartimeüs toe z'n kop te houden, omdat hij anders Jezus' roepstem niet kan horen. Het is door de bemiddeling van zijn leerlingen dat hij leert naar Jezus te luisteren, ... zoals voor u en mij naar het evangelie?

Zodra dat laatste 't geval is, ontvangt u, net als Bartimeüs, het zicht op Gods Wil op aarde zoals in de hemel. Dan mogen we spreken van het Koninkrijk van God. Daarvoor bidden we dagelijks: "Uw Rijk kome". De vraag is hoe je dat invult. Voor het antwoord is een grote markt. Op de wereld bestaan duizenden evangelicale groeperingen, pinksterachtige bewegingen die, zoals in Nederland bij de EO, allemaal hun eigen *happy feeling service* hebben en die hun aanhang leren dat je met al je wensenlijstjes bij God terecht kunt. Dat laatste is overigens juist. Van God mag alles.

Het is alleen de vraag of onze wensen het Koninkrijk van God laten komen. Ik denk 't niet, althans niet vanzelfsprekend.

Het koninkrijk van God leeft allereerst in een zuiver en nederig hart van iedere individuele mens. Als je het voor elkaar krijgt tot op de bodem van je eigen hart af te dalen en dáár te beseffen dat je een schepsel bent van de eeuwige Vader, – als je dan in vervoering raakt, ja zelfs bijna van streek raakt door een diep ontzag voor God, je Schepper, – als je dan niet veel meer doet dan enkele woorden stamelen van aanbidding en het verlangen zijn liefde te mogen beantwoorden, ... ja, dan kom je in de buurt van Gods Koninkrijk.

Is het Koninkrijk van God op aarde dan niet een samenleving van rust en vrede? Ik denk het wel, maar niet alleen en zeker niet als begin, maar eerder als de consequentie van wat er leeft aan Godsbesef in je eigen hart, in dat van de ander, je man, je vrouw, je kinderen, je ouders, je buurman, de vluchteling, de zwerver, de arme, ... de miljarden mensen die geen verweer hebben tegen onrecht.

Dierbare mensen, ik ga sluiten. Het thema van deze viering luidt: "Uw Rijk kome". Dat mag niet blijven staan bij het uitspreken van die wens en vervolgens passief afwachten tot het gebeurt. Verblind als we zijn door onze eigen koninkrijkjes, moeten we op zoek gaan naar dat van Jezus van Nazareth, die erover vertelde. En als je Hem gevonden hebt, moet je Hem vragen dat Hij jou de ogen opent. Dan en pas dan kan er een moment komen, al is dat maar even, dat je ziet waar dat Koninkrijk van God eigenlijk over gaat.

(– Ruimte voor aantekeningen –)

Katholieke geloofsgemeenschap
St. Martinus
Doorn, 28 oktober 2018
© Frans E.M. Verhaar pr.

